

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

KETVIRTADIENIS

Nr. 89 (4282)

Anykščiai,

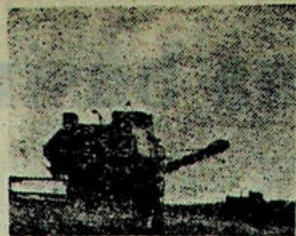
1981 m. liepos mėn. 30 d.

Kaina 2 kap.

Spaudos centras

„DERLIUS
81“

praneša:

GERA PRADŽIA— PUSĖ DARBO

Baigia praeiti savaitė nuo tos dienos, kai „Aukštakalnių“ kolūkiečiai kombainininkai išvarė pirmąsias pradalges kviečių lauke. Pirmadienį ta-

me lauke jau įtemptai darbavosi šiaudų dorotojų grandis. Mechanizatoriai Alfonsas Zukauskas, Algis Paznionkas ir Vaidotas Eiva kupelovežiais vežė šiaudus į stirtavieles, o į stirtą juos krovė PF-0,5 krautuvu Aloyzas Astrauskas.

Anot kolūkiečio vyr. agronomo Vidmanto Karaliūno, ši grandis spėsianti sudoroti šiaudus, paliekamus ražienoje 5 kombainininkų, pirmiausia pradėjusių pjūti. Šiomis dienomis, kai į javų pjovėjų gretas įsijungs antra tiek kombainininkų, įkandin jų šiaudus doros antroji tokio pat dydžio mechanizatorių grandis. Numatyta, jog visi šie žmonės darbuosis netoli vieni kitų, gretimose laukuose, tačiau kombainininkai kirs javus dviem atskirais barais. Taip bus išvengta per didelio technikos susibūrimo vienoje vietoje ir to pasekmės — neišvengiamo stabdymo.

Šios savaitės pradžioje aukštakalničiai buvo nukirė javų daugiausia rajone — 60 ha. Patyrusių vyrų — Prano Morkūno, Gedimino Kukolo, Antano Kavoliūno ir Antano Binkio — vairuojami kombainai sparčiai pjovė pradalges po pradalges, švariai išskuldami varpas. Naują „Kolosa“ išbandė užpernykščių metų rajono kombainininkų socialistinio lenktyniavimo nugalėtojas Petras Siaučius. Pirmomis pjūties dienomis jis nepademonstravo išdirbio rekordų, bet ir nuo darbo draugų, valdančių seniai išbandytus kombainus, labai neatsiliko. Su-

„K. d.“ inf.

prantama, jog patyręs mechanizatorius neskuba tik ką sumontuotiškai technikai duoti kuo didžiausią krūvį. Kaip len bebūtų, iš pirmųjų pjūties dienų aukštakalničiai vėl tapo rimtais varžovais kitų ūkių javų kirtėjams, siekiantiems iškovoti rajono kombainininkų lenktyniavimo pirmąsias vietas.

Pirmadienį kolūkyje buvo kertamas brandžių antrojo atšėlio kviečių masivas. Kolūkiečio vyr. agronomas pasirūpino, jog šie grūdai būtų pilami į sandėlių sėklas. Sandėlininkas Jonas Binkys suorganizavo jų pirmąją valymą, o dabr šie kviečiai džiovinami aktyviaja ventiliacija. Po dienos kitos išdžiūvę grūdai bus galutinal išvalomi nuo priemaišų ir beicuojami.

Sėklinių kviečių lauke buvo išgulusių plotelių. Juos kombainininkai nupjovė atskirai, važiuodami prieš šiaudų pagulimo kryptį. Iš tokių plotelių prikultū kviečiai bus sunaudoti pašarui. Jie džiūvinami žolės mlty agregatu Kiaušagalyje. Tuo tarpu ant rasės toks agregatas Latavoje vis dar gamina žalląsias granules — šį sykį iš vieno mečių mišinių.

Šiomis dienomis turi kolūkyje išvykti į laukus ir ražienų skutėjai. Kvietlenoje atelėnaisiais metais numatyta sodinti bulves. Todėl ši lauką, taip pat ir cukriniam runkeliams skirtas dirvas, plačialapiu verstuviniu skutiku nusukus traktorininkas Jonas Pabarška. Tai gera priemonė daugiametėms piktžolėms šiuose laukuose išnaikinti. Dalį ražienų mechanizatoriai skus lėkštiniiais padargais.

Kaip sakoma, gera pradžia — pusė darbo. Norėtusi patikinti, kad po sėkmingo starto ir didžiajame pjūties įkarštyje būtų darni aukštakalničių darbų rikiuotė, o anksti paruošta žiemkenčių sėkla būtų įterpta į kruopščiai įdirbtas dirvas.

J. Minkelis,
agronomas,D. Binkys
„K. d.“ koresp.

SOCIALISTINIO LENKTUNIIVIMO BARUOSE

Pereinamosios raudonosios vėliavos — soclenktyniavimo nugalėtojams

LKP Anykščių rajono komitetas, rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomasis komitetas, Žemės ūkio darbuotojų profesijos rajono komitetas ir LLKS Anykščių rajono komitetas, apibendrinę ir susumavę šių metų pirmojo pusmečio socialistinio lenktyniavimo rezultatus žemės ūkio srityje, priėmė šiuo klausimu nutarimą.

Socialistinio lenktyniavimo nugalėtojais augalininkystės srityje pripažinti šie žemės ūkio kolektyvai: pirmoje ūkių ekonominėje grupėje — „Svityurio“ kolūkis, antroje ekonominėje grupėje — Kurklių kolūkis ir trečioje ekonominėje grupėje — Svėdasų kolūkis.

Šiems ūkiams paskirtos pereinamosios raudonosios vėliavos ir piniginės premijos.

Antrąsias vietas atitinkamos ekonominės grupės užėmė „Anykščių šilėlio“ kolūkis.

Levaniškio ir „Gimtosios žemės“ kolūkiai, o trečiąsias vietas — Surdegio, „Pirmyn į komunizmą“ ir „Puntuko“ kolūkiai.

Socialistinio lenktyniavimo nugalėtojais už pasiektus gyvulininkystės produktų gamybos didinimo rezultatus tapo šie kolektyvai: pirmoje ekonominėje grupėje — „Anykščių šilėlio“ kolūkis, antroje ekonominėje grupėje — Levaniškio kolūkis ir trečioje ekonominėje grupėje — „Gimtosios žemės“ kolūkis. Minėtiems ūkiams paskirtos pereinamosios raudonosios vėliavos ir piniginės premijos.

Antrosios vietas atitinkamos ekonominės grupės pripažintos „Lenino keliu“, Kurklių ir Svėdasų kolūkiams, o trečiosios vietas — „Svityurio“, „Pirmyn į komunizmą“ ir „Nevėžio“ kolūkiams.

„K. d.“ inf.

Lenktyniavimo nugalėtojais pramonės, statybos, transporto, ryšių ir aptarnavimo srityse

LKP Anykščių rajono komitetas, rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomasis komitetas ir LLKS Anykščių rajono komitetas, susumavę 1981 metų pirmojo pusmečio gamybos rezultatus pramonės, statybos, transporto, prekybos, ryšių ir aptarnavimo srityse, savo priimtame nutarime pažymėjo, jog rajono pramonės įmonės viršijo bendrosios produkcijos gamybos ir realizacijos bei darbo našumo didinimo pirmojo pusmečio užduotis. Per šiu metų pirmąjį pusmetį pagaminta pramonės produkcijos viršum plano už 262 tūkstančius rublių ir realizuota viršolatinės produkcijos už 202 tūkstančius rublių.

Ypač sėkmingai gamybinis planas ir prisiemtus socialistinius įsipareigojimus vykdė Anykščių miškų ūkio darbuotojų kolektyvas, pirmojo pusmečio bendrosios produkcijos gamybos planą įvykdęs 105,1 proc., produkcijos realizacijos planą — 117,5 proc. ir darbo našumo kėlimo užduotį — 107,6 proc.

Per šiu metų pirmąjį pusmetį teigiamų rezultatų pa-

Susumuoti gyvulininkystės produktų gamybos rezultatai per žiemojimo laikotarpį

Priėmė bendrą nutarimą „Dėl rajono ūkių gyvulininkystės darbuotojų socialistinio lenktyniavimo ir gyvulininkystės produktų gamybos bei paruošų didinimo 1980—1981 metų žiemos laikotarpio rezultatų“. LKP Anykščių rajono komitetas, rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomasis komitetas, Žemės ūkio darbuotojų profesijos rajono komitetas ir LLKS rajono komitetas pažymėjo, jog geriau organizavus rajono ūkių gyvulininkystės darbuotojų tarpe socialistinį lenktyniavimą, sumaniam laikant jiems moralinio ir materialinio paskatinimo priemones, geriausių rezultatų gyvulininkystės produktų gamybos ir gyvulininkystės didinimo srityje pasiekta „Anykščių šilėlio“, Kurklių, „Gimtosios žemės“, „Lenino keliu“, „Pirmyn į komunizmą“, „Nevėžio“, „Už taiką“, Svėdasų kolūkiuose, Raguvėlės tarybiniam ūkiui.

Už pasiektus laimėjimus gyvulininkystės produktų gamybos bei paruošų didinimo srityje 1980—1981 metų žiemojimo laikotarpiu pirmosios vietas atitinkamos ekonominės grupės pripažintos „Anykščių šilėlio“, Kurklių ir „Gimtosios žemės“ kolūkiams, kurie apdovanoti garbės raštais ir piniginėmis premijomis.

Antrąsias vietas užėmė „Lenino keliu“, „Pirmyn į komunizmą“, „Nevėžio“ kolūkiai apdovanoti piniginėmis premijomis, o trečiosios vietas pripažintos Raguvėlės tarybiniam ūkiui, „Už taiką“ ir Svėdasų kolūkiams.

Garbės raštu ir pinigine premija apdovanotas Anykščių sodininkystės tarybinis ūkis, pasiekęs žiemojimo laikotarpiu geriausių rezultatų pieno gamyboje. Tokių pat apdovanojimų susilaukė „Anykščių šilėlio“ kolūkis už pasiekimus galvijienos mėsos ir kiaulienos gamyboje, o „Lenino keliu“ kolūkis — už pirmąją vietą veisliniu telkėjų auginimo srityje.

Garbės raštais ir piniginė-

mis premijomis apdovanota grupė rajono darbo pirmūnų, pasiekusių aukščiausiųjų gamybos rezultatų. Apdovanojimų tarpe — Sodininkystės tarybinio ūkio karvių melžėja Julė Patumšienė, Raguvėlės tarybinio ūkio jaunoji melžėja Zita Beriozovienė, Svėdasų kolūkiečių verselių auginėja Paulina Indriūnienė, „Anykščių šilėlio“ kolūkiečio kiaulių auginėjas Albinas Tuskenis ir šio kolūkiečio geriausioji paršelių auginėja Liuda Skujienė. Sodininkystės tarybinio ūkio penimų galvijų auginėjas Pranas Gasiūnas.

Geriausiuoju jaunuoju vyriausiu gyvulininkystės specialistu pripažintas Svėdasų kolūkiečio vyr. zootechnikas Romualdas Kubilius ir geriausia jaunąja gyvulininkystės vidurinėsios grandies specialiste pripažinta „Gintaro“ kolūkiečio fermos vedėja Stasė Ladauskaitė apdovanoti LLKS Anykščių rajono komiteto garbės raštu ir piniginėmis premijomis.

„K. d.“ inf.

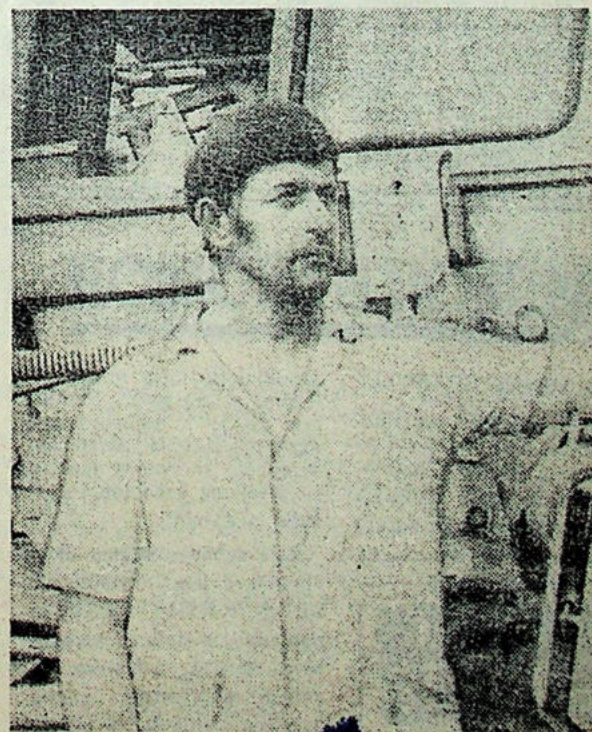
Pirmaujantis mechanizatorius

Jurgis Raščius — gerbiamas mechanizatorius „Lenino keliu“ kolūkyje. O gerbiamas jis už nuosirdumą, sąžiningumą, pareigingumą. Neatsilikinai jam patikimi patys atsakingiausi darbai, pati naujausia technika. Darbuojasi jis su galingu T-150K markės traktoriumi, šienapjūtės metu jis vairavo savai gę šienapjovę.

Už nuosirdų triūsą J. Raščiaus nuotrauka patalpinta kolūkiečio Garbės lentoje, nepersekiausiai jam buvo įteiktas Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Garbės raštas.

NUOTRAUKOJE: pirmaujantis „Lenino keliu“ kolūkiečio mechanizatorius Jurgis Raščius.

Vyt. Bagdono nuotr.

Kas jaudina būsimųjų mechanizatorių auklėtojus

Daugeliui puikių žmonių, nagingų ir stropių mechanizatorių keliai pasiekė gyvenimą yra įteikusi Troškūnų 2-ji kaimo profesinė technikos mokykla. Jų tarpe — savo darbštumu rajone pagarsėję Elmininkų eksperimentinio ūkio, „Gintaro“, „Lenino keliu“, „Aukštakalnio“ kolūkių mechanizatoriai Vytautas Banys, Algimantas Grigaliūnas, Albinas Skrebė, Aleksas Jurkėnas, Kazys Maldaikis...

Ir šiandien Troškūnų KPTM lieka pagrindine mechanizatorių kadrų kalve Anykščių bei kai kuriems kitiems Aukštaitijos rajonams.

Šios mokyklos kolektyvo darbo sąlygos nėra lengvos: silpnoka materialinė techninė bazė, kai kurių dalykų dėstytojų ir praktinių mokymų trūksta patyrusių pedagogų, meistrų, ne visi moksleiviai, įstojantys į šią KPTM, yra tvirtai apsisprendę ir pamėgę savo būsimąsias profesijas. Kaip mokyklos kolektyvas šiuos sunkumus įveikia, kaip jo pastangos koordinuojamos su kitų rajono mokyklų, organizacijų, ūkių kolektyvų veikla, skiria moksleivių profesiniam orientavimui ir žemdirbių kadrų ugdymui, apie tai mūsų laikraščio korespondentas paprašė papasakoti Troškūnų 2-osios KPTM direktorių J. TAURELĘ. Jų pokalbį spausdiname.

Redakcija tikisi, jog šį pokalbį prates skaitytojai, kuriems rūpi duonos augintojų jaunosios pamainos ugdymo klausimai.

KORESPONDENTAS.

Mums žinoma, jog šiame penkmetyje numatyta naujos KPTM statyba Anykščiuose. Jai stojus rikiuotėn, reikia tikėtis, mechanizatorių ir kitų žemės ūkio darbininkų kadrų ruošimo sąlygos taps nepalyginamai geresnės...

DIREKTORIUS. Naujosios mokyklos statybą numatoma pradėti 1983 metais, o sekančiais metais ji jau turi būti įvesta rikiuotėn. Lygia greta bus statomi ir gyvenamieji namai mokyklos darbuotojams. Pradėti statybą pagal planą 1982 m. sutrukdė projektavimo spragos. Tad naujoje pastatoje dirbsime tik paskutiniaisiais šio penkmečio metais, o pirmoji juose pradėjusių mokytis vaikų ir merginų laida grįš į ūkį tik dvylikajame penkmetyje. Todėl mums dar labai aktualu patvarkyti, praturtinti dabartinę mokyklos bazę, efektyviau panaudoti būsimųjų mechanizatorių mokymui ir auklėjimui tas sąlygas, kurias šiandien turime ir artimiausiais metais turėsime Troškūnuose.

KORESPONDENTAS. Kaip jūs esate apsirūpinę kabinetais, mokymo priemonėmis, ką numatote artimiausioje ateityje įsigyti?

DIREKTORIUS. Neblogas tik pagrindinis mokyklos pastatas, bet ir šiam seniai reikia kapitalinio remonto. Kitos patalpos įrengtos buvusio vienuolyno senuose namuose. Ju rekonstrukcija atlikta seniai, per ilgus eksplotavimo metus visur susidėvėję santechnikiniai įrenginiai, elektros tinklai, laukia remonto sienos, durys, grindys... Lėšų šiam reikalui netrūksta, tik vis rangovų neprisišaukdavome. Pagaliau, rajono vadovams padedant, mūsų mokyklos remonto darbais šiemet įtraukti į Anykščių SRV rangos darbų planą. Kol kas šie statybiniai

kai mums dar nieko nremonavo, bet tikimės, jog netrukus jie šį darbą pradės. Ir vis dėlto, vien statybinės organizacijos jėgomis metų bėgyje visų patalpų iš pagrindų nesuremontuosime ir jaučiau neįrengsime, o remontuoti reikia viską ir iš pagrindų. Laukiame didesnės šefų paramos. Esame sudarę sutartis su šefais „Aukštakalnio“ ir K. Staro kolūkiais: mūsų moksleiviai kiekviename šių ūkių įsipažins su dirbtimi po 1000 darbo dienų, o kolūkiai — remontuoti mokyklos pastatus. Mes savo įsipareigojimus pradėjome vykdyti, laukiame, kad ir ūkiai neiktų skolingi.

Mūsų mokyklos bazinė įmone yra patvirtinta rajono žemės ūkio valdyba. Pagirdavume, jog ši įstaiga padėtų susitarti ir su kitais rajono ūkiais dėl mūsų patalpų remonto. Be to, moksleivių praktiniams užsiėmimams mes neretai naudojame moraliskai pasenusią, nors fiziškai dar nesudėjęs techniką. Suprantame, jog ir ūkiai naujos technikos negauna tiek, kiek norėtų. Vis dėlto, po viena kitą naujesnės konstrukcijos padargą ar mašiną nageidavume įsigyti iš rajono fondu.

KORESPONDENTAS. Be ne labiausiai mokymo rezultatus apsprendžia načių dėstytojų, meistrų kvalifikacija, pedagoginis taktas, teigiamos charakterio savybės. Ką galėtumėt pasakyti šia prasme apie jūsų mokyklos pedagogų kolektyvą?

DIREKTORIUS. Dauguma mūsų dėstytojų yra baigę aukštąsias mokyklas, o dauguma meistrų — technikumus, tad šie žmonės turi pakankamai dalykinių žinių, tik kai kuriems trūksta pedagoginio darbo įgūdžių ir teorinio pasiruošimo šios srities veiklai. Bet tos spragos už-

pildomos: daugelis meistrų yra lankę respublikos žemės ūkio mechanizacijos ir elektros inžinerijos MTI rengiamus kursus, kuriuose dėstomos ir pedagoginės disciplinos. Kas treji ketveri metai meistrai stažuojasi ūkiuose, kur įgunda valdyti naujausius mechanizmus, išmoka pažangių technologijų.

Ateinančiais mokslo metais į mūsų dėstytojų ir meistrų šeimą ateis žmonės, baigę Vilniaus valstybinį pedagoginį institutą, Lietuvos žemės ūkio akademiją ir Vahalininko tarybinį ūkių-technikumą — šie jau bus specialiai pasiruošę pedagoginiam darbui.

Ryškų pėdsaką mokyklos gyvenime palieka toks pedagogas, kuris pats yra reiklus sau ir kitiems, turi platų akiratį, sugeba vaikams įskiepyti meilę technikai. Antai, į meistro Broniaus Cerkauško, kaip ir kitų, grupes susirenka apie 30 naujokų — kiekvienas vis kitokio charakterio, neretas turi nemalonių ydų, nemoka sutarti su draugais. O po pusmečio iš šių tokių skirtingų vaikų susiformuoja vieningas kolektyvas. Grupių socialistiniame lenktyniavime šio meistro auklėtiniai nuolat tampa lyderiais. Efektyvius metodus auklėti sunkaus charakterio moksleivius sėkmingai panaudoja meistras Bronius Bačiulis. Dar visai neseniai mokykloje vyr. meistrų pradėjo dirbti Alfonsas Strolia, buvęs kolūkio vyr. inžinierius-mechanikas, bet jis jau spėjo įgyvendinti nemažą gerų savo iniciatyvų. Naujasis vyr. meistras įpratus dirbti sistemingai, su perspektyva, to paties jis reikalauja ir iš savo kolegų. Yra pas mus daug dėstytojų, visuomeninių organizacijų vadovų, kurie moksleivių auklėjimui atiduoda visas savo dvasines jėgas, neretai paaukoja laisvalaikio valandas. Norėčiau iš jų tarpo paminėti direktoriaus pavaduotoją mokymo gamybos reikalams Nijolę Jočienę, dėstytoją Danutę Stulgienę, mokyklos veteraną dėstytoją Elzę Kaplerienę, Lietuvos žemės ūkio akademijos neakivaizdininką Joną Eivą... Deja, nėra namų be dūmų. Vienam kitam mūsų kolektyvo darbuotojų dar trūksta pedagoginio takto, kai kas vadovauja principu: „valandą atidėsiu, o per tą laiką išmoko vaikinai ką nors ar neišmoko — jų reikalas“. Taigi, dažnai tenka rūpintis ir tokiu auklėtojų auklėjimu.

KORESPONDENTAS. Darbar prašyčiau pagvilinti būsimųjų mechanizatorių ugdymo problemą kitu aspektu. Tur būt, ne kiekvienas vaikinukas, praveręs įsų mokyklos duris, sugebės išmokyti valdyti sudėtingus agregatus? Kuriam aštuntokui jūs patartumėt rinktis kaimo mechanizatoriaus profesiją, o kam siūlytumėt pasirinkti kitą gyvenimo kelią?

DIREKTORIUS. Tai, ką pasakysiu dabar, atrodo paradoksalu, bet tai — tiesa. Šiandieninio energogalingo traktoriaus valdymo pultas yra gerokai sudėtingesnis už prieškarinio lėktuvo valdymo įrengimus. Vairą sukioji ir važinėji tokiu traktorium išmokyti bemaž kiekvienas, bet perprasti jo mechanizmų veikimo principus, parinkti optimalų darbo režimą bet kurio konkretiu atveju gali tik nuovokus, sunamus, išsilavinusius žmogus. Praktiškai tik nedaugeliui mūsų auklėtinų — patienis gabiausiems, stropiausiems — leisėsi įrašome, jog jiems leidžiama vairuoti energogalingus traktorius.

Deja, bendrojo lavinimo mokyklose, raginant moksleivius rinktis plataus profilio mechanizatoriaus specialybę, į jų gabumus, elgseną, būdo bruožus per mažą atsižvelgiama. Sakysime, charakteristikoje rašoma, jog vienas ar kitas moksleivis esąs lėtos orientacijos, silpnai mokąsis, išsiblaškęs ir todėl tinkamas mokyti mechanizatorių. Kur čia logika?

KORESPONDENTAS. Bet atjauksime ir klasės vadovą: visur reikia gabų, žvalių, vikrių — ir jums, ir aukštajai mokyklai. O ką daryti su lėtuosiu, negabiuoju?

DIREKTORIUS. Jei žmogus nesugeba meistriškai įvaldyti sudėtingos technikos, tai dar nereiškia, kad jis niekam tikęs. Yra dešimtys darbininkų profesijų, jų tarpe tokios, kaip dažymas, tinkavimas, šaltkalvystė — tokias ir panšius darbus atliekantys žmonės nevaldo didžiulį sudėtingų mechanizmų. Ir šių darbų įgūdžius palyginti lengvai įsigyja daugelis vaikų, nepasižymintį gabumais technikos srityje. Štai kur tokius žmones iš jaunų dienų ir reikėtų orientuoti.

Kaip ir visur, turime bėdos su išdykusiais ar net linkusiais į nusikaltimus paaugliais. Kartais tikimasi, jog mes juos perauklėsime. Gal ir suras pas mus gyvenimo prasmę tie išdykėliai, kurie mėgsta techniką, duonos augintojo darbą, bet kurių šis darbas nevilioja — iš jų paprastai gerų mechanizatorių neišugdome. Kaip apmaudu, kai tokius vaikus tenka šalinti iš mokyklos už užsiėmimų praleidinėjimą.

darbo vengimą praktikos metu, teisėtvaros pažeidimus. O juk ir pas mus yra stojančių konkursas. Gal būt, stropiai vykstant profesinio orientavimo planus, šie neklaužados veltui užėmė kitų vaikų vietą, sutrukdė pastariesiems įsigyti mėgstamą specialybę? Žinoma, ir nedrausmingais vaikais reikia rūpintis, bet, parenkant jiems profesiją, derėtų išaiškinti jų polinkius, gabumus tai ar kitai veiklos sričiai.

KORESPONDENTAS. Ar pamėgs vaikinai mechanizatoriaus profesiją — bene daug nulemia ir pirmoji jo praktika.

DIREKTORIUS. Tų ūkių vadovai, kurie siuntė vaikus mokytis pas mus ir jų laukia sugrįžtant, paprastai praktikuojant sutinka nuostabi džia, skiria jiems rūpestingus globotojus. Beveik neišvengiamai tokiu atveju problemos, kur praktikuojant įkurdinti, juk ten pat tėvų namai. Tačiau iki šiol galiojusios praktikos atlikimo taisyklės mums nebuvo palankios: reikėdavo sūsti moksleivius į tam tikrus žemės ūkio ministerijos nurodymus ūkius — nemažiau kaip po penkis praktikuojant į kiekvieną ūkį. Ukiai sutartyse pradžioje jų būties sąlygomis rūpintis, išmokyti valdyti sudėtingą techniką, bet įgyvendinti šiuos pažadus ne visiems lengvai sekėdavo. Tikimės, jog iki šiol galioje praktikos atlikimo nuostatai bus pakeisti, ir dauguma moksleivių technikos valdymą įgūdžius įgys savo gimtinėje.

KORESPONDENTAS. Paruošti gyvenimui žmogų — tai ne vien išmokyti jį specialybės. Kartais ir nagingas mechanizatorius ar kitos specialybės darbininkas nėra įpratus įdomiai praleisti laisvalaikio. Sulaukęs laisvesnės valandėlės, kitą sykį toks

žmogus neranda kuo užsiimti, kartais griebiasi ir alkoholio taurelės. Tad įdomu būtų išgirsti, kaip jūsų auklėtiniai mokosi kultūringai poilsauti?

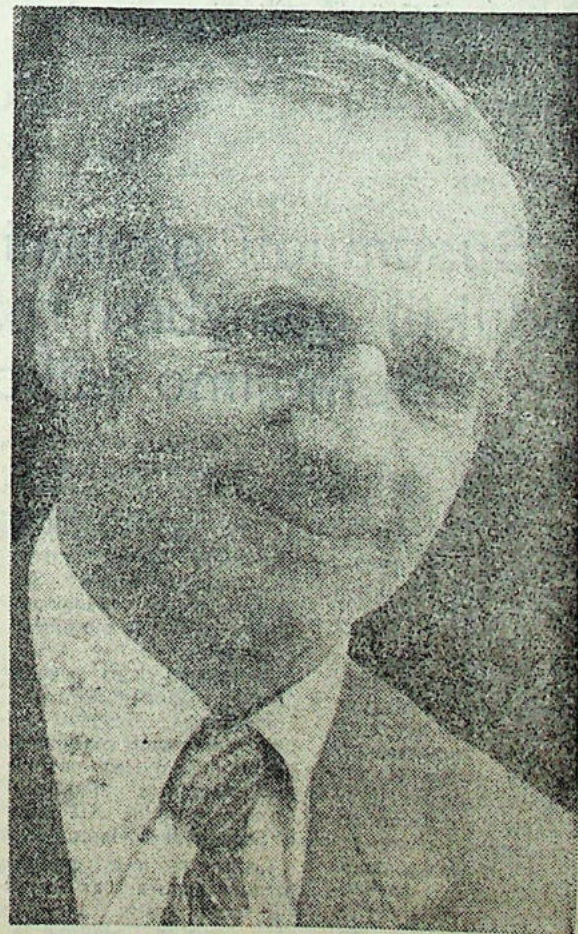
DIREKTORIUS. Pas mus netrūksta saviveiklos entuziastų pačių mokyklos darbuotojų kolektyve. Antai, mūsų darbuotojų kaimo kapela neseniai laimėjo pirmąją vietą profesinio techninio mokymo saviveiklos kolektyvų respublikiniame konkurse. Kai mėgstą dainą ir muziką vyresni, lengva patraukti į saviveiklą ir jaunimą. Sportinis gyvenimas pas mus pagyvėjo, kai šiam barui ėmė vadovauti dėstytojas Antanas Zemaitis. Sporto bazės, beje, visai neturime. Ačiū Troškūnų vidurinės mokyklos vadovams: jie leidžia mums naudotis šios mokyklos stadionu, sporto sale, šaudykla.

Tiesa, siekti sporto rekordų ar saviveiklininkų ansamblio atliekamų dainų itin dar nesusėkmingai pas mus sunku todėl, kad moksleivių kolektyvai suburiami trumpam laikotarpiui — vieneriems ar dvejiems metams. Geriau bus, kai mūsų mokykla taps vidurine ir joje pailgės mokymo trukmė iki trejų metų, kai mokyti į ją ateis ir merginos.

KORESPONDENTAS. Tada, reikia tikėtis, išspręsite ir kitas opias problemas.

DIREKTORIUS. Viena jų — merginų ruošimas kaimui reikalingoms profesijoms. Jau daug metų pas mus nėra viena mergina nestoją. Bet kai naujoje, jau Anykščių vidurinėje KPTM bus galima įsigyti melžimo ir kiaušinių augintojų operatorių bei sodininkystės — daržininkystės darbininkų ir, gal būt, dar kitas specialybes — tikimės, kad norinčių pas mus mokytis merginų netrūks.

KORESPONDENTAS. Paruošti gyvenimui žmogų — tai ne vien išmokyti jį specialybės. Kartais ir nagingas mechanizatorius ar kitos specialybės darbininkas nėra įpratus įdomiai praleisti laisvalaikio. Sulaukęs laisvesnės valandėlės, kitą sykį toks

Troškūnų ligoninės med. įėjėris Vytautas Zlatkus už darbštumą, sąžiningumą, jautrumą gerbiamas bendradarbių ir miestelio gyventojų. Nusipelnijusį sveikatos apsaugos darbuotoją troškūniečiai nuo 1954-ųjų be pertraukos renka miesto LDT deputatu, jis vadovauja liaudies draugovei, yra vykdomojo komiteto narys. J. Junevičiaus nuotrauka

MAISTUOSE IR RAJONUOSE

PO 25 TONAS GRANULIŲ

Dirbdami dviem pamainomis, Vilkaviškio rajono Cernachovskio kolūkyje mechanizatoriai agregatu AVM-1,5 kasdien vidutiniškai paruošia maždaug po 25 tonas

granuliuotų žolės miltų, informuoja „Pergalė“. Perėjus prie naujos technologijos, agregato išdirbiai beveik padvigubėjo ir perpus mažiau suvartojama kuro tonal granuliu pagaminti.

Zolė dabar ruošinama džiovinimui dviem mašinomis: Kir-1,5 ir KS-1p. Pirmoji ją nupjauna ir dalinai susmulkina, aptrina, sutraikšo, o antroji, pjaunamąjį aparatą pakeitus rinktuvu, — suren-

susmulkina. Tuo būdu sugulsi žolė nemažina šienavimo spartos, į agregatus patenka puikiai susmulkinta žaliolji masė.

JAUNIMAS LIEKA

TĖVISKĖJE

Daug jaunų žmonių — traktorininkų, vairuotojų, melžėjų dirba Skuodo rajono Luknės kolūkyje. Kolūkio pirmininkas, žemės ūkio mokslų kandidatas J. Budrikis rašo „Mūsų žodyje“, kolūki imamas pastangų, kad žmonėms būtų malonu dirbti ir gyventi kaime.

Gerokai palengvėjo darbai, pastatius du gyvulininkystės

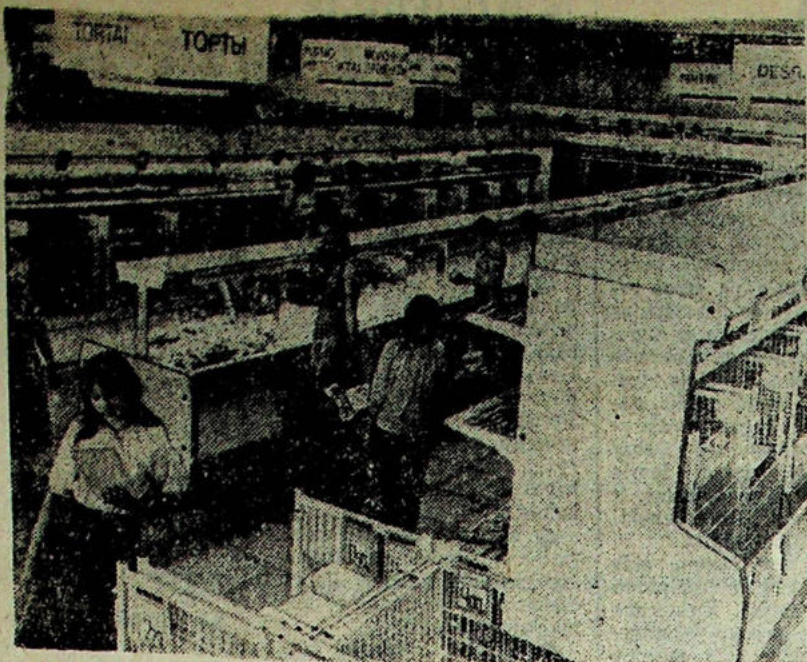
kompleksus, modernias mechanines dirbtuves. Žemdirbio triūsą šlovina dailininkų nutapyti pirmųjų portretai. Daug jaunimo nukreiniama su ūki stipendijomis į specialias mokyklas. Iš armijos grįžusiems vaikinams padedama įsikurti, skiriami prityrę globotojai.

Jaukiuose kultūros namuose dažnai rodo spektaklius Klaipėdos dramos teatras, su kuriuo pasirašyta draugystės ir bendradarbiavimo sutartis. Laisvesniu laiku rengiamos daugiadienės žemdirbių išvykos į Leningradą, Ukrainą, Armėniją, Uzbekiją.

(ELTA)

KOLEKTYVINIS DARBAS

2 psl. 1982 VII. 30

Didžiausia respublikoje universali maisto produktų parduotuvė atidaryta jauniausiam sostinės Seškinės mikrorajone. Prekybos salės plotas — 940 kvadratinų metrų. Pirkėjai čia gali įsigyti maisto produktų, daržovių, vaisių, būtiniausių pramonės prekių.

Šią gražią ir patogią parduotuvę suprojektavo architektas Z. Llandsbergis ir A. Panavas, konstruktorius A. Katilius.

Iš pritaikyta pažangioms prekybos technologijoms, iš dengtos krovimo alchšetės prekės konteineriais pristatomos tiesiai į salę. Parduotuvėje yra gerti šaldymo įrenginiai. Ji gali priimti daržoves, atvežtas tiesiai iš holūkių laukų.

NUOTRAUKE: Seškinės universallioje parduotuvėje.

V. Gulevičiaus nuotr. (ELTA)

MELIORACIJA PRASIDEDA TYRINĖJIMUOSE

Zvelgdami į banguojančias jūrų krantų stambiuose sausintuose laukų masėse, stebėdami didžiules kalmenes kultūrinėse ganyklose, pagyrimo žodį tariame melioratoriams.

Bet melioratoriai, vertindami savo darbą, pirmiausia mūsi tyrinėtojus ir projektuotojus, kurie pirmieji išvalgo laukus, parengia jų sausinimo bei drėkinimo, kultūrinimo projektus. Projektuotojai planuoja ir apsaugines zonas prie upelių, tvenkinių, ežerų, melioracinių griovių. Jos sulauko ir išvalgo atliekančių iš laukų vandenį, saugo gamtos švarą.

Tyrinėtojų ir projektuotojų darbas mažiau pastebimas, ir tur būt ne visiems žinoma, kaip tie projektai gimsta.

Melioracijos ir vandens ūkio statybos projekto sudarymas — kūrybiškas, sudėtingas, kompleksiškas ir atsakingas darbas. Kiekvienas projektas — individualus, ne tipinis. Naudojant projektavimo prietaisus ir sudėtingą skaičiavimo techniką, išnagrinėjami variantai, atliekami įvairūs skaičiavimai, brėžimo darbai, priimami geriausi, ekonomiškiausi sprendimai.

Bet tai — ne viskas. Melioracijos projektui sudaryti reikalingi išsamūs duomenys. Kiekvienas tyrinėjamo ploto hektaras išvaikštomas po kelis kartus. Pavyzdžiui, tyrinėjant šimto hektarų ploto būsimos melioracijos objektą, inžinieriui tenka nužingsnuoti vidutiniškai 150 kilometrų. Ir ne šiaip nužingsnuoti, o su sudėtingais geodeziniais, geologiniais ir ki-

tokiais instrumentais. Kaip sakoma, darbas ant ratų ir ant kojų. Tyrinėtojai dar vadinami „sausumos jūreiviais“, nes išties mėnesius praleidžia po atviru dangumi, toli nuo namų: Anykščių, Biržių, Kupiškio, Panevėžio, Pasvalio, Rokiškio, Utenos ir kituose respublikos rajonuose, kuriuos aptarnauja Respublikinio vandens ūkio projektavimo instituto Panevėžio skyriaus komunistinio darbo kolektyvas. Jis atlieka apie penktadalį Lietuvos TSR tyrinėjimo-projektavimo darbų.

Šiais metais Panevėžio skyrius minį savo įkūrimo dvidešimtmetį. Per tą laikotarpį aptarnaujamoje zonoje atlikta tyrinėjimo-projektavimo darbų už 10,2 milijono rublių, ištirta ir suprojektuota sausinti 503,9 tūkst. hektarų, drėkinti 7370 hektarų, 2021 km kelių, 43 tvenkiniai.

Anykščių rajone jau nudrenuota 52 tūkst. hektarų. Šiam plotui tyrinėjimo-projektavimo darbus atliko RVOPI Panevėžio skyriaus darbuotojai: grupės vadovas A. Giedraitis, vyresnieji inžinieriai J. Jasinskas, J. Grigaliūnas, inžinieriai J. Janeliūnas, D. Jasinskienė, J. Baniūnė, V. Zelvytė, Z. Rečiūnienė, V. Beivydas ir daugelis kitų.

Pagrindinius tyrinėjimo-projektavimo darbų klausimus rajone sprendžia, šiemis darbam vadovauja ir kontroliuoja projektų vyriausieji inžinieriai R. Butkus, B. Pluša, R. Gasperavičius ir viršininkas A. Brazdeikis.

Per 20 metų skyriaus tyrinėtojai atliko geodezinius, topografinius, geologinius,

hidrotechninius, melioracinius ir kitus tyrinėjimus anksčiau minėtam plotui rajono ūkiuose nudrenuoti, pastatė 5230 reperų, išmatavo 2180 km linijų ir 9680 kampų, išniveliavo 2990 km, 60420 gręžinių ištyrė gruntą, išzondavo durpynus ir kt.

Keliant vienkiemius į gyvenvietes ir, apskritai, mažėjant darbo jėgai kaime, tyrinėtojai vis labiau susiduria su sunkumais, kaip išspręsti pagalbinį darbininkų klausimą, kur gauti naikinę, kur maitintis. Tai problemos, kurios pasidarė aktualios, reikalaujančios operatyvaus sprendimo rajono ūkiuose, kuriuose atliekami tyrinėjimai.

Vykdydami melioracijos darbų programą, skyriaus tyrinėtojai ir projektuotojai dirba įtemptai ir susikaupę, kaip pažangos, grožio ir naujovių nešėjai.

Didelius uždavinius melioratoriams ir žemdirbiams iškėlė TSKP XXVI ir LKP XVIII suvažiavimai. Skiriamasis vienuoliktojo penkmečio bruožas — visapusiškas melioracijos darbų išbaigtumas tiek sausinant naujus įmirkusių žemių plotus, tiek rekonstruojant, tobulinant seniau įrengtas drenažo sistemas.

Partijos strateginis šūkis — kova dėl efektyvumo ir kokybės — turi tapti tiek tyrinėtojų ir projektuotojų, tiek melioratorių, tiek žemdirbių koviniu šūkiu.

Bronius Pluša

Respublikinio vandens ūkio projektavimo instituto Panevėžio skyriaus vyriausias inžinierius tyrinėjimams, parlino biuro sekretorius

Vasara — kelionių metas

MIESTAS UOLOSE

Pietvakarinėje Gruzijoje, už 280 km nuo Tbilisio, kalniniame upės Kuros krante Erušeto kalvos pietinėje uolėje pusėje iškaltas architektūrinis ansamblis — uolų miestas Vardzija. Jo statyba prasidėjo dar gyvenant Georgijui III. Mirus tėvui, 1184 m. statybą turėjo užbaigti vienintelis paveldėtoja Tamara. Georgijus III suspėjo pastatyti tik dvi trečiąsias uolų kompleksą — vakarinę ir centrinę dalį. Jo tikslas buvo pastatyti tvirtovę šalia strateginę reikšmę turinčio kelio, tuo pačiu suivirtinti savo viešpatavimą Meschete-Džavachetė ir visoje pietvakarių Gruzijoje. Po tėvo mirties pratęsusi Vardzijos statybą, Tamara čia įsteigė karališkąjį vienuolyną. Šventovė buvo pastatyta dievo motinos garbei. Šventovės statyba ir išpuošimas buvo užbaigti 1184—1186 m. Nors bažnyčia nuo to laiko jau buvo veikianti, tačiau šalia buvo tęsiami uolų kirtimo darbai rytinėje dalyje.

Architektūrinis ansamblis buvo kuriamas 48 metus, 1156—1204 m. Uolų kompleksas tęsiasi apie 496 metrus. Šiuo metu aukštų skaičius svyruoja nuo šešių iki dvylikos. Kai kur granitai iškirstos 2—3 paralelinės uolos, siekiančios net iki 42 metrų.

Vardzija buvo kaip caro tvirtovė ir vienuolynas. Karo atveju mieste-tvirtovėje galėjo sutalpinti 45—50 tūkstančių žmonių kariuomenė. Čia

nuolat gyveno apie septynis šimtus vienuolių. Šalia malūnų jie užsiiminėjo ir fiziniu darbu. Caro vienuolynas Vardzijoje buvo kartu ir stambus mokslo, švietimo centras.

Caraitė Tamara prie vienuolyno įsteigė vynuogių auginimo ūkį. Vardzijoje iki šių dienų išliko vietinės veislės vynuogės ir iškirstas uoloje drėkinamasis tunelis ir kanalas. Dirbo malūnas. Vyno saugyklos skirtuose urvuose rasia į žemę įkasti 187 ąsočiai.

Vienuolynas buvo aprūpintas geriamuoju vandeniu. Dar esant gyvam Georgijui III ties centre uolos dalimi buvo aptiktas vanduo. Iškirsto 16 metrų tunelį ir įrengė baseiną vandeniui surinkti. Iki šių dienų šaltinis per parą duoda 52—55 litrus vandens. Šis vanduo negalėjo patenkinti miesto poreikio. Todėl valdant Tamarai buvo išvestas trijų kilometrų vandentiekis, kuriuo atbėgdavo 155—160 tūkstančių litrų vandens.

Vardzija gyvavo 97 metus. 1283 m. Gruziją ištiko stiprus žemės drebėjimas, kurio metu Vardzija sugriuvo. Ypač nukentėjo vakarinė dalis, kurios vėliau nebeatstatė. Centrinė ir rytinė miesto dalys po kurio laiko vėl atgavo ankstyvesnį savo vaizdą.

Nuo XIV a. pradžios vėl gyvavo ir klestėjo vienuolynas. Tačiau XVI a. viduryje Vardziją užgrobė ir su-

griovė persų kariuomenė. Vienuoliai ir čia pasislėpę Mescheti kunigaikščiai buvo nužudyti. Nuo varpinės buvo nuimtas 560 kg varpas, sudaužytas ir išvežtas, sudėginta knygų ir rankraščių saugykla, apiplėšta ir sugriauta šventovė, išplėštas vienuolyno iždas.

Nuo šito nusiaubimo vienuolynas ir visas Somchės-Satabo kraštas dar buvo neatsigavęs, kai 1587 metais šią teritoriją užgrobė turkai. Nuo to laiko ir baigėsi vienuolyno gyvavimas. Turko viešpatavimas čia tęsėsi iki 1828 m., t. y., 250 m. čia tęsėsi šio krašto smukimas ir tuštėjimas.

Gruzijai prisijungus prie Rusijos Meschete-Džavachetė provincija vėl buvo prijungta prie Gruzijos.

Nuo 1925 m. architektūrinis uolų ansamblis Vardzijoje tapo tik turistinių ekskursijų objektu.

Iki žemės drebėjimo Vardzijoje buvo daugiau kaip du tūkstančiai olių. Šiuo metu centrinėje ir rytinėje dalyje ištirta 640 įvairios paskirties olių. Spėjama, kad išvalius vakarinę dalį bus atidaryta dar apie 300 olių. Rytinėje dalyje išliko 220 m tunelis, kuris vingiuodamas kalne leidžiasi žemyn ir iškelia į žemės paviršių.

Pavaizduoti Vardziją sunku. Tamaros metraštininkas rašė: „Sunku ją aprašyti žodžiais, kas panorės, tas tegu pamato Vardziją patį“.

S. Kačkašvili

Krepšinis — bene populiariausia sporto šaka respublikoje. Jį žaidžia ir dešimtmečiai berniukai, ir jau žio plauko sulaukę žmonės. Gal dėl to Lietuvos jūrų laivininkystės kaplono pirmajam padėjėjui K. Budriui ir kilo mintis įsteigti perėnamąją laurę krepšinio komandą, kurią sudaro vienos šeimos nariai.

Siemiet Klaipėdoje įvyko jau ketvirtosios šeiminio krepšinio pirmenybės. Atidarymui išsirikiavo dvylika komandų iš Vilniaus, Kauno, Panevėžio, Klaipėdos ir kitų respublikos miestų. Tarp jų pajėgiausios buvo Paulauskų ir Ribinskų komandos, bene „margiausios“ pagal žaidėjų amžių. Vyriausias iš Ribinskų — 57 metų amžiaus mokytojas iš Panevėžio A. Ribinskas, o jauniausias iš Paulauskų — dešimtmelis E. Paulauskas (Klaipėda). Lemiamas šių komandų rungtynes santykiu 69:41 laimėjo Paulauskai.

TSRS nusipelnusio sporto meistro, olimpinio, pasaulio ir Europos čempiono Modesto Paulausko dvylikametis sūnus Nerijus iškovojo rezultatyviausio jaunojo žaidėjo vardą.

NUOTRAUKE: trečią kartą turnyro nugalėtoja tapusi Paulauskų komanda. B. Aleknavičius (ELTA) nuotr.

Sunki akių trauma — invalidumo priežastis

Akis dažnai nukentė nuo menkiausių dirgiklių. Net maža dulkelė gali išsauti didelį uždegimą, nubrozinti ragena, o prisidėjus infekcijai, išsivysto opa. Opa ilgai gyja, o sugijus lieka drumstis, mažinanti regėjimą. Kai kuriais atvejais, pavyzdžiui, patekus akuotui į akį, išsivysto visų akių obuolio sluoksnių uždegimas ir negydamas baigiasi akių obuolio žuvimu. Svetimkūnių yra daug ir įvairių. Patenka jie į akis pačiomis įvairiausiomis aplinkybėmis: gatvėje, autobuse, traukinyje, darbe ir namuose atliekant įvairius darbus. Dažniausiai tai atsitinka gatvėje vėjuotą dieną, dirbant sandėliuose, blogai vėdinamose dirbtuvėse ir pan. Nereikia laukti, kol svetimkūniai pasisals savaime, reikia juos kuo greičiau pašalinti, kol nesukėlė uždegimo ar nubrozdino ragenos. Dar pasitaiko, laukia valandą, dieną, kol „išsimirksės“, ir ateina į akių kabinetą su prasidedančiomis komplikacijomis. Daug sunkiau akį sužaloja metalo skeveldros, akmens ar stiklo dalelės. Tokie svetimkūniai patenka į akis šaltkalviams, kalviams, remontininkams, mechanizatoriams. Statybiniškai akis kartais nudegina kalkėmis, cementu, cheminės pramonės darbininkai — rūgštimis ir šarmais. 1980 m. akių kabinete užregistruota 80 ligonių su akių traumomis. Jų pasitaikė tokių: ragenos ir junginės svetimkūnių, nubrozdinimų ir lengvų sumuimų — 32, gilių ragenos krislių, junginės sužeidimų, akių obuolio sumuimų — 28, ragenos ir junginės pirmo-antro laipsnio nudegimų — 16, kiaušinių sužalojimų, sunkių sumuimų su įvairiomis komplikacijomis — 4.

Mūsų rajone dažniausia patenka į akis ragenos svetimkūniai tekintojams ir remontininkams, dirbantiems be apsauginių akinų darbe ar namuose. Dažnai akys sužalojamos ultravioletiniais spinduliais, atliekant suvirinimo darbus. Šie spinduliai labai aktyviai veikia gyvas ląsteles. Ultravioletiniai spinduliai dažniausiai paveikia ne suvirintojus elektrą, nes jie puikiai žino spindulių žalą ir naudoja apsauginėmis priemonėmis, o pagalbinius darbininkus, kurie padeda suvirintojams, ir asmenis, kurie atsitiktinai sustoja pažiūrėti suvirintojo darbo. Akių sužalojimas — vadinamas „elektrinis“ akių uždegimas — pasireiškia ne iš karto po apšvitinimo, o praėjus 5–6 val., paprastai pakelia iš miego vidurnaktį. Akį labai graužia, ji ašaroja, bijo šviesos, jūta didelį skausmą. Todėl ligonis dažnai kviečia greitąją medicinos pagalbą. Šie reiškiniai praeina po poros dienų ir nudegimas sunešnių pasekmių nepaliekia. Žmonės, kurių akys šių spindulių pakenktos, lengvais atvejais gali patys sau suteikti pagalbą. Kelias valandas ant akių reikia dėti šaltus kompresus su boro rūgšties 2 procentu tirpalu ar furacilinu (1:5000). Sunkesniais atvejais reikia kreiptis į gydytoją. Mūsų rajone dažnesni nudegimai — statybiniškai nusiodeginta kalkėmis, o žemės ūkio darbuotojai — amoniakinio vandeniu. Buityje dažnai nuplikina akis verdančiu vandeniu, garais, asidegina actu. Nors lengvesnių traumų tiek mažėja, bet sunkių vis dar pasitaiko 4–5 atvejais kas mėn. O šiemet per 5 mėnesius jau įvyko du sunkūs sužalojimai ir abu ligoniai — žemės ūkio darbuotojai.

Suo metu dažniausiai pasitaikančius kolūkiečių ir mechanizatorių akių sužeidimus galima skirstyti į tris grupes. Pirmiausia — tai akių obuolio traumas, kurios išlinka remontuojant ir eksploatuojant žemės ūkio techniką. Tais, 1981 m. kovo mėn. 2 d. M. Melnikaitis kolūkio traktorininkas S. V. ir gegu-

žės mėn. 26 dieną „Svyturio“ kolūkio traktorininkas G. V., kaldami plūgą ir purtūvą plaktuku, metalinėm skeveldrom sužalojo akis. Abiem atvejais rastos metalinės skeveldros akių obuolio viduje. Jos buvo pašalintos, tačiau regėjimas žymiai nukentėjo. Pirmu atveju jausmas, darbingas traktorininkas gavo III invalidumo grupę, negali toliau dirbti pagal specialybę. Antru atveju, gydymas dar tęsiasi. Reikia pažymėti, jog M. Melnikaitis kolūkyje 1979 m. balandžio mėn. 25 d. traktorininką G. A. ištiko toks pats sužalojimas, akis prarado regėjimą, žmogus gavo III invalidumo grupę, nebegali dirbti pagal specialybę. Pakartotinės traumas mechanizatorių tarpe tomis pačiomis aplinkybėmis kaiba apie pasikartojantį saugaus darbo taisyklių pažeidimą. O ten, kur nesilaikoma saugumo technikos taisyklių, anksčiau ar vėliau atsitinka nelaimė. Keista, kad prarasta akis ir specialybė M. Melnikaitis kolūkyje nebuvo skaudžia pamoka nei mechanizatoriams, nei saugumo technikos inžinieriams.

UŽSIENYJE

☉ Danijoje vis sparčiau nusigyvena smulkūs ir viduliniai valstiečių ūkiai. Oficialiais duomenimis, per pirmuosius šešis šiuo metų mėnesius šalyje likviduotos 873 fermos — trigubai daugiau, negu per tokį pat praėjusių metų laiką.

☉ Kongo Liaudies Respublikos Ministrų Taryba priėmė kompleksinę žemės ūkio gamybos tolesnio vystymo ir darbo žmonių gyvenimo lygio kėlimo programą. Vyriausybė nutarė 25–50 procentų padidinti kukurūzų, ryžių, žemės riešutų, taip pat kavos ir kakavos supirkimo kainas.

☉ Etiopijos sostinės vidurinėse ir profesinėse technikos mokyklose šiemet įteikti diplomai 17 tūkstančių jaunu šalis piliečių.

☉ Kinijos Syčuanio provincijoje nuo polvynių nukentėjo daugiau kaip 12 milijonų žmonių. Kaip praneša agentūra Frans pres iš Pekino, patvinus Janczy upei, vanduo apėmė šimtus gyvenamųjų vietovių, daug geležinkelio ir plentų, didžiulius žemės ūkio naudmenų plotus. Negalutiniais duomenimis, žuvo daugiau kaip 4 tūkstančiai žmonių.

☉ Indonezijai priklausančiose Aru ir Dobo salose, esančiose už 3000 kilometrų į rytus nuo Džakartos, nuo choleros jau mirė 62 žmo-

nės. Šio sunkaus susirgimo aukų skaičius gali padidėti, nes susiduriama su sunkumais gabenant medikamentus į atokias salas, praneša agentūra Antara.

☉ Preliminariniais gyventojų surašymo duomenimis Austrija šiuo metu turi 7.546.000 gyventojų. Per pastaruosius dešimt metų šalies gyventojų skaičius padidėjo 90 tūkstančių.

☉ Šiuo metu šimtai Jungtinių Valstijų korporacijų ir bankų priklauso užsieniečiams. Laikraščio „Volstrit džornel“ duomenimis, užsienio investicijų tarpe 1980 metais pirmąją vietą užėmė Olandija, idėjusi į JAV ekonomiką 12,5 milijardo dolerių. Toliau seka Didžioji Britanija — 9,4 milijardo, Kanada — 7 milijardai, Vakarų Vokietija — 5 milijardai dolerių.

☉ Neseniai policija pasiskelbė duomenis, pagal kuriuos nusikalstamumas Didžiojoje Britanijoje praėjusiais metais padidėjo 20 procentų.

(TASS-ELTA)

Redakatoriaus pavaduotojas K. KAIRIUKSTIS

Reikalavimai

Anykščių TSO reikalingi suvirintojai elektrą ir dujomis prie vandentiekio bokštų statybos. Darbas susietas su komandiruojimais. Kreiptis į kadrų skyrių, arba skambinti telefonu 5-19-84.

TSO pirmininkas

Nuoširdžiai užlaiciame GENOVAITE RAKAUSKIENE ir jos šeimos narius, mirus sūnui GINTARUI.

Anykščių II-os vidurinės mokyklos IVb klasės mokiniai ir auklėtojas

Nuoširdžiai užlaiciame GENUTĘ RAKAUSKIENĘ, mylimam sūneliui GINTARUI mirus. Elmininkų eksperimentinio ūkio bandymų padalinio gyvulininkystės darbuotojai

Dėl ilgametės kooperatyvo darbuotojos ELENOS DEVEIKIENES mirties nuoširdžiai užlaiciame vėlionės šeimą ir artimuosius. Kavarsko vartotojų kooperatyvo valdyba

ONAI PESLIAKIENEI Gilaus liūdesio valandą, mirus brangiai mamutei, reikiame nuoširdžiai užuojautą. Sabanskai, Tartilai, Urbanai, V. ir E. Navasinskai, K. ir E. Luščianskai

ELENAI ZLATKIENEI Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui. O. ir V. Zubai, J. ir S. Matuliuskai, M. Bardoniene, G. Daugėlienė, O. ir J. Adamonai

PAULINAI ZLATKIENEI Dėl mylimo brolio mirties reikiame nuoširdžiai užuojautą. Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ administracija ir profsąjunginė organizacija

ELMININKŲ eksperimentinio ūkio bandymų padalinio gyvulininkystės brigadininkai

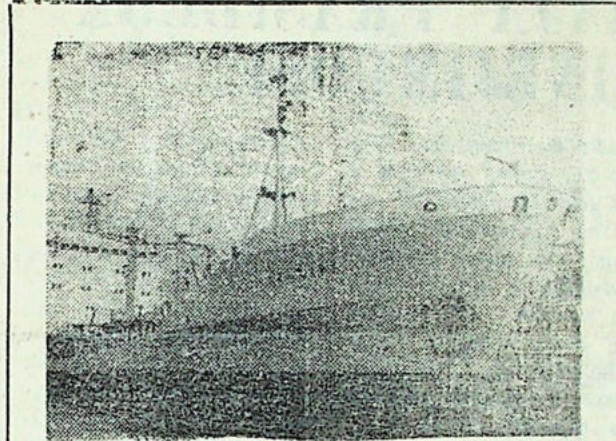
ŽINIOS

APIE PIENO GAMYBĄ IR PRIMELZIMĄ IS KARVES

1981 m. liepos 20–27 d. d.

Okio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc. lyginant su 1980 m. tuo pačiu laikot.	Iš karves kg per parą +, - lyginant su 1980 m. tuo pačiu laikot.	Okio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc. lyginant su 1980 m. tuo pačiu laikot.	Iš karves kg per parą +, - lyginant su 1980 m. tuo pačiu laikot.
Stakūniškio t. ūkis	116	+1,0	Skiemonys	102	+0,3
„Gimtoji žemė“	112	+0,7	Sodininkystės t. ūkis	101	-0,2
Raguvelės t. ūkis	112	+1,2	„Anykščių šilėlis“	101	+0,1
„Už taiką“	111	+0,9	„Gintaras“	101	+0,3
„Vienybė“	111	+0,9	K. Staro	99,9	+0,3
„Puntukas“	111	+0,8	„Atėitis“	99,9	+0,1
„Aušra“	111	+0,8	Levaniškis	98	-0,2
Cernachovskio	107	+0,7	Jakšiškio t. ūkis	98	+0,1
„Lenino keliu“	106	+0,3	Aknystų pagalb. ūkis	97	-0,2
Kurkliai	106	+0,7	Surdegis	96	-0,4
„Aukštakalniš“	106	+0,4	„Nevežis“	95	-0,5
Andrioniškis	106	-0,1	Naujasodžio t. ūkis	91	-0,2
„Svyturys“	105	+0,3	„Atžalynas“	85	-1,7
M. Melnikaitis	105	+0,8			
„Pirmyn į komunizmą“	104	+0,4	RAJONE:	103	+0,3
Svėdasai	102	+0,6			
Elmininkų eksp. ūkis	102	+0,1			

Anykščių rajono Valstybinės statistikos informacinė skaičiavimo stotis

Respublikos laivyną papildė Suomijoje statytas aukštos klasės 9000 tonų vandens talpos tanklaivis „Linkuva“. Laivą aptarnauja 32 įgulos nariai, kuriems čia sudarytos geros gyvenimo, darbo ir poilsio sąlygos. „Linkuva“ priėmė ir jai vadovauja tolimojo plaukiojimo kapitonas, buvęs Klaipėdos jūrų lūkstės mokyklos auklėtinis V. Strekalovas.

Ilgai truko pirmasis „Linkuvos“ reisas. Tanklaivis nuplaukė per 50 tūkstančių jūrmilių, pergabeno apie 20 tūkstančių tonų krovinių. Reisinė užduotis buvo viršyta, įgula už gerą darbą apdovanota Vakarų baseino žuvies pramonės vyriausiosios valdybos ir Maisto pramonės darbuotojų profsąjungos CK Žydrąja gairele.

NUOTRAUJOJE: naujasis tanklaivis „Linkuva“ Klaipėdos uoste.

B. Aleknavičiaus nuotr. (ELTA)

Nuoširdžiai užlaiciame ROBERTĄ KASTECKĄ dėl brolio mirties. Anykščių miesto namų valdybos darbuotojai

Mirus ilgametei kooperatyvo darbuotojai ELENAI DEVEIKIENEI, nuoširdžiai užlaiciame vėlionės šeimą ir artimuosius. Kavarsko miesto prekvstallo darbuotojai

JANINAI VEILENTIENEI Liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, reikiame nuoširdžiai užuojautą. Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ administracija ir profsąjunginė organizacija

GEI RAKAUSKAI Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam sūneliui GINTARUI.

Elmininkų eksperimentinio ūkio bandymų padalinio gyvulininkystės brigadininkai

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redakatoriaus 5-14 74 red pavaduotojo 5-18 46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laišku ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Колективниис дарбас» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius, Pergalės 35. Spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 87262.

Išėina antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.267 Užsak. Nr. 1135